

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru, în numele părții vătămate Postolachi Nina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Postolachi Teodor XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 06.01.2015 – 30.07.2019;

Instanța de apel: 18.09.2017 – 06.12.2017;

03.07.2018 – 20.11.2019;

Instanța de recurs: 12.02.2018-29.05.2018;

31.01.2020 – 11.03.2020;

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 mai 2017, Postolachi Teodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Postolachi Teodor a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an și nu va fi executată dacă condamnatul nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea din contul lui Postolachi Teodor în beneficiul părții vătămate Postolachi Nina prejudiciul moral cauzat în sumă de 120 000 (una sută douăzeci mii) lei.

Acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material a fost admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor de ordin material să decidă instanța în ordine civilă.

2. Instanța de fond a reținut, că inculpatul Postolachi Teodor, la 27.10.2014 aproximativ la ora 11:00, fiind în relații ostile cu fosta soție Postolachi Nina, aflându-se în s. Pelinia, r. Drochia, la hotarul dintre gospodăria comună a foștilor soți Postolachi, unde în prezent locuiește Postolachi Teodor și gospodăria unde în prezent locuiește Postolachi Nina, din motivul că ultima, împreună cu persoane angajate de ea, intenționau să instaleze un gard între gospodăriile sus numite, a inițiat un conflict, numind-o pe fosta soție cu cuvinte necenzurate și amenințând-o cu răfuială fizică, după ce a lovit-o cu o scândură din lemn de la gard, precum și cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale medii, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp îndelungat.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către: procurorul Tomac Marin, avocatul Covdii Alexandru, în numele părții vătămate, și inculpat.

3.1. Procurorul Tomac Marin prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani precum și încasarea din contul acestuia în folosul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 57 lei.

În susținerea apelului declarat, s-a invocat că:

- instanța i-a aplicat lui Postolachi Teodor o pedeapsă prea blândă, neluând în considerație comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunii, atitudinea față de fapta comisă (recunoașterea parțială a vinovăției) cât și necontribuirea la diminuarea consecințelor infracțiunii (nu a restituit integral prejudiciile materiale și morale cauzate părții vătămate);

- au fost ignorate prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, cu privire la achitarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 57 lei.

3.2. Avocatul Covdii Alexandru în apelul declarat în numele părții vătămate a solicitat, casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată lui Postolachi Teodor o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare, fără suspendarea condiționată a executării pedepsei și de admis integral acțiunea civilă privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat, deoarece:

- pedeapsa aplicată nu este echitabilă în raport cu consecințele infracțiunii, părții vătămate fiindu-i cauzate vătămări corporale sub formă de: traumă cranio-cerebrală, contuzie cerebrală, fractura treimii distale osului ulnar stâng, fractura treimii proximale osului ulnar pe dreapta cu deplasare, în urma acestora a primit tratament un timp îndelungat, a suferit psihic și fizic. De asemenea, inculpatul nu a recuperat prejudiciu material pricinuit de acțiunile criminale, nu a făcut concluzii necesare în urma atragerii la răspundere penală;

- la materialele dosarului au fost anexate probe, care demonstrează volumul de cheltuieli suportate și probe, ce confirmă cauzarea prejudiciului material.

3.3. Inculpatul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, concluziile primei instanțe fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, vina o recunoaște și se căiește în cele întâmplare. A acționat criminal în privința părții vătămate, fiind provocat de ultima. I-a acordat părții vătămate ajutor material pentru lecuire în măsura posibilităților în sumă de 13000 lei, iar la moment are o situație materială vulnerabilă, fiind pensionar, primește o pensie în sumă de 1276 lei. Este bolnav, a participat la luptele din Transnistria și sistematic primește tratament.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului Tomac Marin și a avocatului Covdii Alexandru, în numele părții vătămate.

Apelul inculpatului a fost admis, casată sentința, în latura încasării prejudiciului moral, și adoptată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea din contul lui Postolachi Teodor în beneficiul lui Postolachi Nina prejudiciul moral în sumă de 30000 (treizeci de mii) lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, sentința, în această parte nefiind contestată.

Pedeapsa aplicată corespunde prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, fiind una echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care a recunoscut vina în cele comise, s-a căit sincer, anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv de administrația publică locală, este pensionar, iar circumstanțe agravante nu au fost constatate. Astfel, pedeapsa sub formă de închisoare a cărei executare a fost suspendată condiționat este oportună, corectă și echitabilă, fiind în stare să corecteze și reeduce vinovatul, în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept, și să nu creeze suferințe fizice și psihice acestuia, având un efect pozitiv asupra conștientizării pericolului social al acțiunilor comise.

Soluția de dispunere a încasării prejudiciului moral în sumă de 120000 lei, a fost considerată neîntemeiată, partea vătămată depunând mai multe cereri, solicitând încasarea unui quantum diferit a prejudiciului moral și material suferit (f.d.85, vol. I și f.d.168-169, vol. I), astfel, urmărindu-se scopul îmbogățirii fără just temeii. În acest sens, instanța de apel a conchis că suma de 30000 (treizeci de mii) lei este o despăgubire echitabilă pentru daune morale cauzate, menținând sentința cu referire la soluționarea acțiunii civile, cât privește prejudiciul material.

Solicitarea privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale, s-a apreciat a fi neîntemeiată, deoarece efectuarea expertizei a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării leziunilor corporale la partea-vătămată, acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, sarcină a acuzării.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de avocatul Covdii Alexandru, în numele părții vătămate, solicitându-se casarea hotărârilor instanțelor de fond cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare fără suspendarea condiționată a executării pedepsei, și de admis integral acțiunea civilă privind recuperarea prejudiciului material și moral.

Recurentul a invocat blândețea pedepsei aplicate arătând că aceasta este una inechitabilă pentru suferințele suportate de partea vătămată în urma acțiunilor infracționale care i-au cauzat prejudicii morale și materiale, ea suportând dureri fizice, de mai multe ori fiind operată, o durată îndelungată de timp i-au fost imobilizate membrele superioare a corpului și a fost lipsită de posibilitatea de a lucra, întru obținerea surselor de existență. În

urma traumelor primite capacitatea de muncă este redusă, are dureri a ambelor mâini care au fost fracturate, permanent are dureri de cap în urma comoției cerebrale.

La materialele cauzei au fost anexate documente care confirmă suma prejudiciului material ce constituie 6090,81 euro și 10728,09 lei pentru tratament și 238,61 euro și 600 lei pentru cheltuieli de transport, însă instanțele de fond și de apel nu s-au expus argumentat asupra soluției adoptate.

7. Procurorul și inculpatul au depus referințe privind opinia asupra recursului ordinar declarat, solicitând respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

8. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 29.05.2018 a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru, în numele părții vătămate, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06.12.2017 în latura penală în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. În motivarea soluției adoptate, s-a indicat că instanțele n-au individualizat pedeapsa potrivit prevederilor art. 61, 75-78 Cod penal și a practicii judiciare constante, soldată cu stabilirea unei pedepse neechitabile, ce se consideră eroare de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

De asemenea, nu pot fi admise soluțiile instanțelor de fond referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, or prima instanță în hotărârea sa nu a menționat despre prejudiciul material cauzat părții vătămate, reieșind din documentele prezentate și anexate la materialele cauzei penală, lăsându-le fără apreciere, astfel că, în decizia instanței de apel lipsește motivarea soluției în ce privește acțiunea civilă în partea solicitărilor de încasare a prejudiciului material, fiind indicate doar fraze de ordin general cu referire la soluționarea acțiunii civile.

10. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 20.11.2019 au fost admise apelurile procurorului, inculpatului și a avocatului Covdii Alexandru, în numele părții vătămate, casată sentința, inclusiv din oficiu, în afara motivelor și temeiurilor invocate de apelanți, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care procesul penal, intentat în privința lui Postolachi Teodor, în baza art. 152 alin. (1) Cod Penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod Penal.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a: 57 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 6044,93 lei cu titlu de prejudiciu material.

11. Pentru a se pronunța, instanța de apel, rejudecând cauza, a statuat că de la momentul comiterii faptei prejudiciabile (27.10.2014), infracțiune ce se atribuie la categoria celor mai puțin grave, a expirat termenul de 5 ani, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod Penal, impunându-se soluția de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

Solicitarea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 57 lei are suport legal și probator, făcându-se referire la prevederile art. 227 alin. (1) și (2) p. 5) și art. 229 Cod de procedură penală și f.d. 13, vol. I – bonul de plată, dispunându-se încasarea acestei sume în beneficiul părții vătămate, ultima achitând pentru efectuarea constatării medico-legală.

La aprecierea cuantumului prejudiciului material care urmează a fi încasat s-a ținut cont că:

- partea vătămată a înaintat pretenții de ordin material în mărime totală de 19222,93, sumă rezultată din tratamentul medical suportat în urma cauzării de vătămări medii a integrității corporale de către inculpat și confirmată prin probele anexate. Inculpatul a restituit benevol suma de 13178 lei cu titlu de cheltuieli de tratament. Prin urmare s-a dispus încasarea diferenței de sumă și anume a 6044,93 lei;

- partea vătămată a solicitat încasarea a 6329,42 euro, sumă suportată în legătură cu efectuarea a tratamentului în Republica Italiană, însă probele anexate confirmă doar suma de 6197,91 euro și, cum acestea, nu au fost administrate în corespundere cu prevederile legale (nu au fost confirmate de organul emitent și nu au fost traduse și legalizate), nu au fost admise în calitate de probe, nedispunându-se încasarea acestei sume;

- cheltuielile de transport suportate în legătură cu deplasarea din Republica Italiană în Republica Moldova și invers, în mărime de 584,97 euro și 16549 lei, nu pot fi puse în seama inculpatului, or domiciliu părții vătămate fiind în Republica Moldova, în Republica Italiană ea având o activitate temporară de muncă.

50000 lei este un cuantum echitabil pentru suferințele psihice suportate de partea vătămată în urma acțiunilor infracționale, invocându-se circumstanțele cauzei, practica judiciară și prevederile art. 219, art. 221, art. 225 Cod de procedură penală și art. 1423 alin. (1) Cod civil.

12. Împotriva deciziei, recurs, în termenul legal, a declarat avocatul Covdii Alexandru, în numele părții vătămate.

13. În susținerea recursului, s-a invocat că:

- încetarea procesului penal în urma intervenirii termenului de prescripție este neîntemeiat, instanța neținând cont de faptul că inculpatul s-a eschivat cu rea voință de la prezentarea în ședința de judecată, lipsind nemotivat, iar ultima întrerupe curgerea termenului de prescripție;

- aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal urmează a fi exclusă, căința sinceră a inculpatului neputând fi reținută din motiv că el după ședințele de judecată de nenumărate ori a amenințat-o pe partea vătămată cu răfuiala fizică și a aplicat sistematic, o perioadă îndelungată de timp, violența fizică și psihică în privința fostei soții. De asemenea nu s-a ținut cont de consecințele infracțiunii care sunt iremediabile, starea sănătății nerestabilindu-se până în prezent;

- în urma infracțiunii părții vătămate i-au fost cauzate dureri fizice și psihice de intensitate maximă, ea suportând mai multe intervenții chirurgicale și aflându-se în imposibilitate de a se întreține o perioadă îndelungată de timp și la moment are capacitatea de muncă redusă, stres emoțional și dureri de cap.

Drept urmare, se solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care lui Postolachi Teodor să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare fără suspendarea condiționată a executării pedepsei și de admis integral acțiunea civilă privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat.

14. În temeiul art. 431¹ alin. (1) p. 1) Cod de procedură penală au depus referințe procurorul Guțan Pavel și avocatul Anton Vasile, în numele inculpatului, potrivit cărora soluția adoptată și pronunțată de instanța de apel corespunde rigorilor și exigențelor prevederilor legale, fiind legală și întemeiată, deci, recursul este inadmisibil, vădit neîntemeiat.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial, iar instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că apărătorul părții vătămate critică sentința Judecătoriei Drochia, sediul central, din 31.05.2017 în partea aplicării art. 90 Cod Penal, decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 20.11.2019 în partea aplicării art. 60 Cod penal și ambele hotărâri în partea soluționării acțiunii civile.

Afirmația că greșit au fost aplicate prevederile art. 90 Cod Penal, dispunându-se suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Postolachi Teodor, și motivele invocate în susținerea acesteia, nu este obiect de studiu, de vreme ce hotărârea instanței de fond nu produce efecte juridice, ea fiind desființată în această parte, procesul penal, intentat în privința lui Postolachi Teodor, în baza art. 152 alin. (1) Cod Penal, fiind încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod Penal.

Argumentele referitoare la netemeinicia încetării procesului penal, intentat în privința lui Postolachi Teodor, în baza art. 152 alin. (1) Cod Penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod Penal, nu pot fi reținute.

Art. 60 alin. (4) și (5) Cod penal stipulează că **prescripția se va întrerupe** dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani și că **curgerea prescripției** se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată.

Din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală, nu a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, de a se apăra precum și nu s-a sustras de la judecată. De asemenea nu au fost prezentate probe ce ar confirma că Postolachi Teodor ar fi săvârșit o infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani.

Cauză de înlăturare a răspunderii penale – intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale – operează **ope legis (cu ajutorul legii), de plin drept**, neputând fi refuzată din momentul în care s-a împlinit termenul maxim prevăzut de art. 60 Cod penal, pentru fiecare categorie de infracțiune în parte. Aceasta se impune deoarece, în caz de prescripție a răspunderii penale, instanța de judecată este obligată, prin prevederile art. 332

Cod de procedură penală, să pronunțe încetarea procesului penal, în baza art. 60 Cod penal, atunci când nu a constatat incidența unuia dintre cazurile prevăzute de art. 60 alin. (4) sau (5) Cod penal, **or a constata că termenul de prescripție a răspunderii penale încetează să mai curgă în favoarea inculpatului, culpabil eventual de tergiversarea judecării cauzei, înseamnă a adăuga la lege, termenul general sau special de prescripție a răspunderii penale nefiind condiționat de atitudinea celui ce îi este îngăduit să-și organizeze apărarea în așa fel încât să-i profite deplin.**

Deci, afirmația recurentului că greșit au fost adoptată soluția prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală nu are temei legal, fiindcă o eventuală tergiversare a judecării cauzei, cu excepția întreprinderii acțiunii de sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, nu poate constitui caz de încetare, întrerupere sau suspendare a cursului prescripției răspunderii penale, atâta timp cât nu este prevăzut expres de lege.

Cerința casării hotărârii primei instanțe cu referitor la soluționarea acțiunii civile nu este obiect de studiu în instanța de recurs și asupra acestora nu se face o motivare detaliată, de vreme ce sentința Judecătorei Drochia, sediul central, din 31.05.2017, în această parte a fost desființată prin hotărârea instanței ierarhic-superioare și nu produce efecte juridice.

Soluția adoptată de instanța de apel în latura civilă Colegiul Penal o apreciază ca fiind făcută în corespundere cu rigorile legii și nu se constată prezența erorii de drept și temeiuri de implicare a instanței de recurs.

Dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea CtEDO *Achina versus Romania* și *Gheorghe versus România*). Singura garanție ca instanța a analizat susținerile părților, argumentele și probele administrate o reprezintă motivarea hotărârii judecătorești. Hotărârea prin care instanța soluționează fondul cauzei trebuie să conțină o parte introductivă, o expunere/considerentele și dispozitivul. Motivare a unei hotărâri trebuie înțeleasă ca un silogism logic, de natură a explica inteligibil hotărârea luată, fapt ce presupune, o expunere a argumentelor fundamentale, care, prin conținutul lor sunt susceptibile să influențeze soluția.

Motivarea unei hotărâri trebuie să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

Hotărârea instanței trebuie să cuprindă, ca o garanție a caracterului echitabil al procedurii judiciare și al respectării dreptului la apărare al părților, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile/apărările părților. Considerentele hotărârii, reprezentând explicitarea soluției din dispozitiv, sprijinul necesar al acestuia, fac corp comun cu dispozitivul și intră deopotrivă în autoritate de lucru judecat, raportat la părțile din dosar și obiectul cauzei.

Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 6 alin. (1) CoEDO.

În lumina jurisprudenței CtEDO (hotărârea *Albina versus România*), dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 CoEDO, „include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (hotărârea CtEDO *Artico versus Italia*), acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța (hotărârea *Perez versus Franța*).

Revenind la speță, se conchide că admitând apelurile declarate în prezenta cauză penală și desființând sentința, în partea soluționării acțiunii civile, instanța de apel a corectat viciul fundamental admis în cadrul procedurii precedente, el afectând hotărârea pronunțată, răspunzând la argumentele părților, or exigențele CoEDO obligă instanțele ierarhic superioare de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanța de fond, în caz contrar art. 6 este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Din lecturarea textului hotărârii se reține că instanța de apel a făcut un calcul corect a sumelor bănești pretinse de partea vătămată de la inculpat cu titlu de prejudiciu moral și material și a analizat probele administrate de părți, la acest capitol, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, coroborându-le în ansamblu, ținând cont de respectarea procedurii administrării acestora.

De asemenea, instanța de apel, în temei legal, a stabilit că partea vătămată a suportat cheltuieli de judecată în mărime de 57 lei și a dispus încasarea acesteia în beneficiul ultimei.

Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurent, în latura civilă, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, cărora aceasta, le-a dat

o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în p. 11 a prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Deci, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel, decizia corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

16. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Covdii Alexandru, în numele părții vătămate Postolachi Nina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui Postolachi Teodor XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 06 mai 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun